

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.501/2008/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szűcs Viktor Géza Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Alkotmány u. 23. szám, ügyintéző: dr. Szűcs Viktor ügyvéd) által képviselt felperesnek dr. Rostás Imre ügyvéd (1091 Budapest, Üllői út 121. szám V. em. 1/A.) által képviselt alperes ellen jognyilatkozat pótlása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. szeptember 5-én kelt 11.G.41.002/2007/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint + ÁFA ügyvédi munkadíjból és 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetékből álló első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Fővárosi Bíróságnál mint Cégbíróságnál a Cg.01-09-162918 cégjegyzékszám alatt nyilvántartott felperesnek a cégjegyzék adatai szerint 2004. július 16. napjától jelenleg is tagja az alperes. A cégnyilvántartásból megállapíthatóan a felperes működésére a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény (továbbiakban: Gt.) rendelkezései voltak irányadóak 2008. június 30. napjáig, majd a felperes működésére és megszűnésére 2008. július 1. napjától a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (továbbiakban: új Gt.) rendelkezései irányadóak, ugyanis az új Gt. 336. § (4) bekezdését a 2007. évi LXI. törvény úgy módosította, hogy az új Gt. hatálybalépését megelőzően a cégjegyzékbe bejegyzett gazdasági társaságok, amelyek a társasági szerződésüket nem módosították és a cégbírósághoz a módosítás sürgősségét tartalmazó bejelentést sem tettek, 2008. július 1. napjától az új Gt. rendelkezéseit kötelesek alkalmazni.

A felperes felszámolási eljárások folytatásával foglalkozó gazdasági társaság, amely a Pénzügyminisztérium által vezetett felszámolók névjegyzékben is szerepel.

A felperes 2006. december 11-én adatot szolgáltatott a Pénzügyminisztérium Jogi és Igazgatási Főosztályának a felszámolói névjegyzékbe történő felvétellel kapcsolatban. Ebben közölte az 5 %-nál nagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonosainak nevét, lakóhelyét, és itt megjelölte az alperest, mint 33 %-os tulajdonost, feltüntetve anyja nevét és lakóhelyét. A Pénzügyminisztérium a 2007. január 15-én hiánypótlási eljárásban felhívta a felperest - többek között - az alperes adatainak nyilvánosságra hozatalához szükséges alperesi hozzájáruló nyilatkozatának benyújtására azzal a figyelmeztetéssel, hogy amennyiben a felperes a hiánypótlásnak határidőben nem tesz eleget, akkor a felperest törölni kell a felszámolók névjegyzékéből. A felperes 2007. február 14-én a hiánypótlási kötelezettségét csak részben teljesítette, ugyanakkor bejelentette a

Pénzügyminisztériumhoz, hogy az alperes adatainak nyilvánosságra hozatalához szükséges alperesi hozzájáruló nyilatkozatot nem tudja csatolni, mert az alperes ezt a hozzájárulást nem adta meg. A Pénzügyminisztérium a 2007. március 1-jén 45 nappal meghosszabbította a hiánypótlásra biztosított határidőt, és ismételten figyelmeztette a felperest, hogy törli a felszámolók névjegyzékéből, ha a hiánypótlási kötelezettségét nem teljesíti. A Pénzügyminisztérium 2007. március 7-én kifejezetten az alperes hozzájáruló nyilatkozatának csatolására hívta fel a felperest. A felperes 2007. április 2-án arról tájékoztatta a Pénzügyminisztériumot, hogy az alperes többszöri felhívás ellenére sem járult hozzá adatainak nyilvánosságra hozásához, ezért a felperes pert indított a jognyilatkozat pótlása iránt. A Pénzügyminisztérium 2007. április 3-án kelt határozatával a felperes felszámolók névjegyzékben történő nyilvántartásának megújítása iránt indított eljárását felfüggesztette.

A felperes az általa megszerkesztett hozzájáruló nyilatkozatot az alperes részére 2007. március 28-án megküldte, azonban arra a 2007. április 4-én kelt levelében azt válaszolta a felperesnek, hogy már nem tulajdonosa a felperesi cég üzletrészenek és már korábban is nyilatkozott arról, hogy a hozzájárulást nem adja meg.

A felperes a - 2007. április 2-án indult peres eljárásban - az alperes azon nyilatkozatának bírósági ítélettel történő pótlását kérte, amellyel az alperes mint érintett magánszemély hozzájárul személyi adatainak a nyilvánosságra hozatalához a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (továbbiakban: Cstv.) 27/C. § (2) bekezdésének e) pontja szerint. Előadta, hogy az alperest a cégbíróság 2004. július 16-i hatállyal tagként bejegyezte a felperes cégjegyzékébe, és az alperes a hatályos cégekivonat szerint is tagja a felperesnek. A Cstv. 27/C. § (2) bekezdésének e) pontjának idézésével {a felszámolók névjegyzékébe az a társaság vehető fel, amely írásban hozzájárul a névjegyzékben szereplő adatok nyilvánosságra hozatalához, és az abban foglaltakra vonatkozóan a névjegyzékbe való jelentkezéssel egyidejűleg - az adataik nyilvánosságra hozatalával érintett magánszemélyek hozzájáruló nyilatkozatának

csatolásával - adatokat szolgáltat} előadta, hogy az alperes többszöri kérés ellenére megtagadta a hozzájárulást, pedig az adatai a cégnyilvántartásban szerepelnek. Az alperesnek ezzel a magatartásával a felperes méltányolható törvényes érdekei sérülnek, ugyanis az alperesnek ez a nyilatkozata feltétele a felszámolók névjegyzékébe történő további felvételnek. A nyilatkozat hiánya miatt a felperes a főtevékenységét veszítené el a felszámolók névjegyzékéből való törléssel, ezért a Ptk. 5. § (3) bekezdése alapján kérte a jognyilatkozat pótlását.

Az alperes az ellenkérelmében elsősorban a per megszüntetését, másodsorban a kereset elutasítását kérte. Felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes képviselőjében eljáró jogi képviselő meghatalmazását 2007. április 2-án írta alá Sz. I. G. ügyvezetőként, akinek akkor már nem állt fenn az ügyvezetői megbízatása, ugyanis a tisztségéről 2006. szeptember 19-én lemondott, és a lemondás hatályosulásának 60 nappal meghosszabbított határideje is lejárt. A kereseti kérelem érdemére vonatkozóan az alperes kifejtette, hogy a Cstv. a felszámoló cégekre hárít adatszolgáltatási kötelezettséget, így az alperest mint magánszemélyt nem lehet erre kötelezni és a nyilatkozatát sem lehet pótolni. Előadta továbbá, hogy a kért hozzájáruló nyilatkozatot azért nem adja meg, mert már nem tartja magát a társaság tagjának, mivel az üzletrészét eladta a társaság másik tagjának, dr. D. I.-nak. Az üzletrész eladásának következményeként az alperes már nem tagja a felperesnek, így a Cstv. alapján semmilyen kötelezettsége nincs. Az előadottak bizonyításához csatolta a 2006. május 30-án kelt üzletrész adásvételi szerződést, valamint az ugyanezen a napon kelt bejelentési nyilatkozatot, amellyel dr. D. I. tájékoztatta a felperesi társaságot az alperes üzletrészének megszerzéséről és annak vételáráról. Az üzletrész adásvételi szerződés a tulajdonosváltás időpontját a szerződéskötés napjában határozta meg.

Az elsőfokú bíróság a 2008. szeptember 5-én kelt 11.G.41.002/2007/10. számú ítéletével pótolta az alperesnek mint érintett magánszemélynek a Cstv. 27/C. § (2) bekezdés e) pontban írt azon nyilatkozatát, amivel hozzájárul a felszámolók névjegyzékében szereplő adatainak nyilvánosságra hozatalához. Kötelezte az

alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 42.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál a felek által csatolt levelezést és a felperes cégkivonatát értékelte. A cégkivonatból megállapította, hogy Sz. I. G. vezető tisztségviselő 2009. június 30-ig jogosult a felperes képviselőjére, így a jogi képviselő meghatalmazását is jogszerűen írta alá 2007. április 2. napján. A kereseti kérelem érdemi eldöntésénél a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (továbbiakban: Ctv.) 22. § (1) bekezdésében rögzített alapelvből, a cégnyilvántartás közhitelességéből indult ki, és megállapította, hogy a cégnyilvántartásban az alperes az ítélethozatal napján is a felperesi társaság tagjaként szerepel. Az elsőfokú bíróság utána vizsgálta a Ptk. 5. §-ában meghatározott feltételek fennállását. Ennek körében megállapította, hogy a Cstv. 27/C. § (2) bekezdése alapján a felszámolók névjegyzékét vezető Pénzügyminisztériumnak is a cégjegyzékben közhitelesen nyilvántartott adatokból kell kiindulnia, ezért a felperesnek a felszámolók névjegyzékét vezető Pénzügyminisztérium előtti eljárásban csatolnia kell az alperesnek mint érintett magánszemélynek az írásbeli hozzájárulását az adatainak nyilvánosságra hozatalához, ugyanis ennek hiányában a felperest a felszámolók névjegyzékéből törölnie kellene. A felperes a perindítást megelőzően felszólította ezen jognyilatkozat megadására, amit az alperes nyomós közérdeket és különös méltánylást érdemlő magánérdeket sértve megtagadott, és a perben is ugyanígy nyilatkozott. A felperes felszámolásokat folytat, melyek szabályszerű lefolytatásához - különös tekintettel a folyamatban lévő eljárásokra - nyomós közérdek fűződik. A különös méltánylást érdemlő magánérdek is fennáll, hiszen a felperesi társaság főtevékenységi köre a felszámolási eljárások lefolytatása és alperes nyilatkozatának hiányában törölnék a felszámolók névjegyzékéből, ami fő bevételi forrásától fosztaná meg a felperest. Az érdeksérelem pedig másképp nem volt elhárítható, csak a bírósági ítélettel, tekintettel a Pénzügyminisztérium felfüggesztő határozatára is. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az alperes ténylegesen tagja-e a felperesi társaságnak, ennek megállapítására egy másik per van folyamatban.

Mindaddig azonban, amíg az a per jogerősen be nem fejeződik és az ítélet alapján vagy más módon nem módosítják a felperes tagjaiként nyilvántartott személyek adatait a cégjegyzékben, addig a Pénzügyminisztérium jogszerűen kéri a felperestől a nyilvántartott tagjai adatait és a hozzájáruló nyilatkozatot is. Erre alapítva pedig a felperes jogszerűen kérhette az alperesi nyilatkozat ítélettel történő pótlását. Alperesre nézve hátránnyal ez nem jár, hiszen azon személyi adatai, amelyekre ez vonatkozik, egyébként is közzé vannak téve a cégjegyzékben. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a jogi meggyőződésre jutott, hogy a Ptk. 5. §-ban a jognyilatkozat bíróság által történő pótlásához szükséges feltételek fennállnak, ezért a felperes keresetének helyt adott, a Ptk. 5. § (3) bekezdése alapján pótolta az alperes jognyilatkozatát, amelyre a felperesnek a Cstv. 27/C. § (2) bekezdésének e) pontja alapján szüksége van és annak megadását az alperes megtagadta. Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján kötelezte az alperest a felperes által lerótt 21.000 forint eljárási illeték, illetve a pertárgyérték alapján megállapított, az általános forgalmi adót is magába foglaló ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett (11. sorszám), az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megjelölt Ptk. 5. § (3) bekezdés csak akkor tenné lehetővé, hogy az alperes jognyilatkozatát a bíróság ítéletével pótolja, ha a felperesi érdeksérelem másképpen nem volna elhárítható. Már az elsőfokú eljárásban teljes bizonyító erejű magánokirattal bizonyított tény, hogy az alperes 2006. május 30-i hatállyal elidegenítette az üzletrészt a felperes másik tagjának, dr. D. I. nak, ennek következtében az alperes tagsági jogviszonya a felperesi társaságban megszűnt. A Fővárosi Bíróság 35.G.41.589/2006/10. számú jogerős ítélete alapján pedig az is közokirattal bizonyított tény, hogy a jelen per felperese és a T.-L. Kft. elvesztették azt a pert, amelyben a felperesek arra hivatkozással próbálták vitássá tenni a dr. D. I. részére történt üzletrész elidegenítést, amely szerint az alperes üzletrészához egy hányadát más cég, nevezetesen a T.-L. Kft. már korábban megszerezte. Ezen ítélet jogerőre

emelkedése óta a felperesi cég ügyvezetésének nincs hivatkozási alapja arra, hogy megtagadja az alperesi üzletrész elidegenítésének tagjegyzéken való átvezetését. A felperestől a jogerős ítélet óta a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján elvárható lett volna, hogy jogkövető magatartást tanúsítson és a tagjegyzéken átvezesse a tagváltozást, majd az alperest töröltesse a cégjegyzékből és a helyén dr. D. I.-t bejegyeztesse a cégjegyzékbe. Felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes ezen törvényes kötelezettségét nem teljesítette, amely felróható magatartására ebben a perben előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. Álláspontja szerint a felperes felróható módon megtagadja az alperesi üzletrész elidegenítésének tagjegyzéken való átvezetését és rosszhiszeműen kéri alperestől a jognyilatkozat megtételét, mivel pontosan tudja, hogy az alperes már nem tag. Ezt a nyilatkozatot a felperes D. I.-tól, aki már tag, megkaphatná. Nem teljesül a jognyilatkozat pótlásához szükséges előfeltétel, amely szerint az érdeksérelem másképpen nem hárítható el, ha ugyanis a felperesi társaság saját felróható jogsértő magatartásával felhagyna és a tagjegyzékben a tagváltozást átvezetné, akkor elháríthatná az érdeksérelmet. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően azt a kérdést, az alperesre nézve jár-e valamiféle hátránnyal a jognyilatkozat pótlása, ugyanis az alperes más cégben jelenleg is felszámolóbiztosként dolgozik, amely miatt különösen nem tartja kívánatosnak és szakmai jóhírét sértőnek tekintené, ha az utóbbi években botrányokkal és törvénysértésekkel működő felperesi társasággal bármilyen vonatkozásban összefüggésbe hoznák a nevét, ezért sem járul hozzá a nevének egyébként is jogellenes közzétételéhez.

Az alperes a fellebbezését kiegészítette azzal, hogy a felperes jogsértően tart fenn a valóságtól eltérő állapotot a cégjegyzékben, ezért a cégbírósánál 2009. június 19-én a Ctv. 88. §-ában meghatározott különleges törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az alperes mint tag cégjegyzékből való törlése iránt. Bejelentette, hogy a felperesi társaság különböző taggyűlési határozatainak bírósági felülvizsgálata iránt több per indult, az üzletrész átruházásával kapcsolatosan azonban csak a 35.G.41.589/2006. szám alatti per, amely már jogerősen befejeződött. Tényvázlatot csatolt be és az alapján kérte az első- és másodfokú

eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetését. Az elsőfokú eljárásban a fizetési meghagyásra adott ellentmondás megszerkesztéséért 150.000 forint + ÁFA, a tárgyaláson való részvételért 25.000 forint + ÁFA összeget, a másodfokú eljárásban pedig a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított ügyvédi munkadíjra tartott igényt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet írásban nem terjesztett elő és a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg.

A fellebbezés megalapozott.

A Ptk. 5. § (1) bekezdése értelmében a törvény tiltja a joggal való visszaélést. A (2) bekezdés szerint joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen ha a nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására, vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne. A (3) bekezdés szerint ha a joggal való visszaélés jogszabály által megkívánt nyilatkozat megtagadásában áll, és ez a magatartás nyomós közérdeket vagy különös méltánylást érdemlő magánérdeket sért, a bíróság a fél jognyilatkozatát ítéletével pótolhatja, feltéve, hogy az érdeksérelem másképpen nem hárítható el.

A Cstv. 27/C. § (2) bekezdésének e) pontja értelmében a felszámolók névjegyzékébe az a gazdasági társaság vehető fel, amely írásban hozzájárul a névjegyzékben szereplő adatok nyilvánosságához, és az abban foglaltakra vonatkozóan a névjegyzékbe való jelentkezéssel egyidejűleg - az adataik nyilvánosságra hozatalával érintett magánszemélyek hozzájáruló nyilatkozatának csatolásával - adatokat szolgáltat.

A Fővárosi Ítéltáblának a kereseti kérelem elbírálásakor figyelemmel kellett lennie a Gt.-nek az alperes üzletrészének eladásakor és annak felperesnél történt bejelentésekor (2006. május 30-án), valamint az új Gt.-nek a határozathozatalakor hatályos rendelkezéseire, ugyanis a jogvita eldöntéséhez abban a kérdésben kellett állást kellett foglalni, hogy az alperesnek az a magatartása, hogy a Cstv. 27/C. § (2) bekezdésének e) pontja alapján megkívánt nyilatkozat megadását megtagadja, joggal való visszaélésnek minősül-e, és fennállnak-e a Ptk. 5. §-ának (2)-(3) bekezdésében meghatározott feltételek.

Az egységes bírói gyakorlat szerint a jognyilatkozatnak bírósági határozattal való pótlásához a törvényben meghatározott valamennyi feltétel együttes megléte szükséges (BH1978. 375). Ezen túlmenően a jognyilatkozat bírósági határozattal történő pótlása iránti peres eljárásban vizsgálni kell azt is, hogy az alanyi jog jogosultjának milyen saját törvényes érdeke fűződik a joggyakorláshoz. Amennyiben az alanyi jogosult törvényes érdeke bármilyen kismértékben megállapítható, nem lehet szó joggal való visszaélésről abban az esetben sem, ha a jog gyakorlása nyomós közérdeket vagy különös méltánylást érdemlő magánérdeket sértene. A jognyilatkozat bírói ítélettel való pótlására csak a rendeltetésszerű joggyakorlással ellentétes, visszaélésszerű joggyakorlás esetén van helye (BDT.2003.746).

Az elsőfokú bíróság arra alapítottnan pótolta az alperes jognyilatkozatát, hogy az alperes az ítélethozatal időpontjában is cégjegyzékbe bejegyzett tagja a felperesnek. Az elsőfokú bíróság az ítéletének meghozatalánál figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az alperes 2006. május 30. napján az üzletrészét dr. D. I. részére átruházta és erről ugyanezen a napon kelt levelével értesítette is a felperest. Ezeket a tényeket az alperes az elsőfokú eljárásban kétséget kizáróan igazolta.

A Gt. 138. § (1) bekezdésével azonos rendelkezést tartalmaz az új Gt. 127. § (1) bekezdése szerint az üzletrész átruházása esetén az átruházónak a tagsági jogviszonyból eredő jogai és kötelezettségei az üzletrész megszerzőjére szállnak át.

A tulajdonosváltás az eladó és a vevő megállapodásával, valamint a szerződésben foglaltak teljesítésével létrejön. Amennyiben az üzletrész adásvételi szerződésben a szerződő felek másként nem állapodtak meg, a tulajdonosváltás napja azonos a szerződéskötés napjával. Az üzletrész tulajdonosának személyében bekövetkezett változás szükségszerű következménye a korlátolt felelősségű társaság tagjának személyében is a változás.

A Gt. 138. § (3) bekezdésével lényegében azonos tartalmú az új Gt. 127. § (4) bekezdése, amelynek értelmében a tulajdonosváltást és annak időpontját a tagjegyzékbe való bejegyzés végett az üzletrész megszerzője köteles bejelenteni a társaságnak. A bejelentést közokiratban vagy teljes bizonyító erejű magánokiratban kell megtenni, és abban nyilatkozni kell a megszerzés tényén kívül arról is, hogy az üzletrész megszerzője a társasági szerződés rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek ismeri el.

A Gt. 157. § (1) bekezdése és (3)-(4) bekezdése lényegében azonos az új Gt. 150. § (1) bekezdésével és (3)-(4) bekezdésével, amelyek értelmében a társaság tagjairól az ügyvezető tagjegyzéket vezet, amelyben fel kell tüntetni a tagok személyében vagy üzletrészeiben bekövetkezett minden változást, így az üzletrészek átruházását (átszállását), felosztását, a társaság tulajdonába kerülését vagy bevonását az ügyvezetőnek át kell vezetnie a tagjegyzéken, majd az ügyvezető köteles a tagjegyzéket, illetve a tagjegyzékben szereplő adatok megváltozása esetén a hatályos tagjegyzéket a cégbíróságnak benyújtani.

A fent ismertetett jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy az üzletrész tulajdonjogának átruházását tartalmazó adásvételi szerződés alapján a tulajdonosváltás a szerződő felek között azonnal hatályosul, ezt követi a tulajdonosváltás ügyvezetőhöz történő bejelentése, amelynek következményeként a tudomásszerzéssel a tagváltás a társasággal szemben is hatályosul. Utána az ügyvezető feladata a hatályos adatokat tartalmazó tagjegyzék

cégbírósághoz való benyújtása a változásbejegyzési kérelemmel, és a cégbíróság tudomásszerzésével a tagváltás a cégbíróság irányában is hatályosul. Amennyiben a cégbíróság a kérelemnek helyt ad és a tagváltást bejegyzi, akkor az megjelenik a Cégbírók Közlönyében és ettől kezdődően harmadik személyekkel szemben is hatályos. (Lényegében ezzel azonosan foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság is az EBH 2002/2. 780. szám alatt közzétett eseti döntésében.)

A fent kifejtettek alapján arra a jogi következtetésre lehet jutni, hogy az alperesnek az a magatartása, amellyel a Cstv. 27/C. § (2) bekezdésének e) pontja alapján megkövetelt jognyilatkozat megadását megtagadta, nem minősül joggal való visszaélésnek, ugyanis az alperesnek a tagsági jogviszonya 2006. május 30-án megszűnt a felperesi társaságban a dr. D. L.-val kötött üzletrész adásvételi szerződés létrejöttével, amely adásvételi szerződésről a felperes is tudomást szerzett, azonban a felperes ügyvezetője a tagváltást nem vezette át a tagjegyzéken és nem jelentette be a cégbíróságnál bejegyzés végett. A felperes a jognyilatkozat ítélettel való pótlása iránt indított perben nem hivatkozott olyan tényre vagy adatra, illetve olyan folyamatban lévő peres eljárásra, amely az alperes és dr. D. L. között létrejött adásvételi szerződés tárgyát képező üzletrész tulajdonjogával lenne kapcsolatos és akadálya lenne a tagváltás tagjegyzéken való átvezetésének és cégbírósághoz történő bejelentésének. Ezekből pedig az is következik, hogy a felperes maga is el tudja hárítani a jogszabályoknak megfelelő magatartásával az alperesi jognyilatkozat hiányából adódó érdeksérelmét, ugyanis amennyiben a felperes gondoskodik a felperes cégjegyzékében a valóságnak megfelelő adatok bejegyeztetéséről, akkor nincs is szüksége az alperes mint tag nyilatkozatára. Az alperes a tagsági jogviszonyának hiányában jogszerűen tagadta meg a felperestől a Cstv. 27/C. § (2) bekezdésének e) pontja szerinti jognyilatkozatot.

A jognyilatkozat ítélettel való pótlásának a Ptk. 5. §-ában meghatározott feltételei nem állnak fenn, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította, továbbá

kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése és 239. §-a alapján az alperes részére perköltség megfizetésére.

Az alperes a másodfokú eljárásban új bizonyítékként csatolta a jogi képviselőjével kötött szerződését, amelyben a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben meghatározottaktól eltérő munkadíjban állapodtak meg.

A Pp. 235. § (1) bekezdésének második fordulata alapján a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

A Pp.-nek ez a rendelkezése nemcsak az ügy érdemében történő döntéshozatal során alkalmazandó, hanem az eljárási költségek megállapításánál is, ezért a Fővárosi Ítéltábla az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt tényvázlatot nem vehette figyelembe.

A Fővárosi Ítéltábla a pernyertes alperes perköltségét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (3) és (5) alapján a meg nem határozható pertárgyértékhez igazodó ügyvédi munkadíjban (30.000 forint + ÁFA összegben) és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése alapján megfizetett 24.000 forint fellebbezési illetékben állapította meg.

Budapest, 2009. június 24.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

Dr. Sándor Ottó s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
bírószági tisztviselő